

Производството е по реда на чл.457 и сл. НПК.

В Софийски градски съд – Наказателно отделение е депозирано предложение от Главния прокурор на Република България за постановяване на определение за приспособяване на присъда, с която българският гражданин Г.С. С., ЕГН ***** е признат за виновен и осъден на три години „лишаване от свобода” за извършено престъпление по чл.246, ал. 1, вр. чл. 33 от Наказателен кодекс на Република Сърбия и е осъден на три месеца „лишаване от свобода” за извършено престъпление по чл.248 от Наказателен кодекс на Република Сърбия

С предложението до съда се иска да бъдат решени въпросите, свързани с изпълнение на присъдата – да се определи текстът от Наказателния кодекс на Република България, на който съответства извършените от лицето престъпления, режимът за изтърпяване на наказанието на територията на Република България и да бъде определен размерът на изтърпяната и предстоящата за изтърпяване част от наказанието.

В съдебно заседание представителят на Софийска градска прокуратура моли да се приеме за изпълнение посочената присъда, като предлага квалификация по чл.242, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от Наказателен кодекс на Република България, като осъденият Г.С. С. следва да изтърпи наказание три години лишаване от свобода, както и квалификация по чл. 355, ал. 2, вр. ал. 1 от Наказателен кодекс на Република България като осъденият Г.С. С. следва да изтърпи наказание четири месеца лишаване от свобода или общо три години и три месеца лишаване от свобода при общ режим, като се приспадне времето през, което лицето е било задържано и търпяло наказание лишаване от свобода.

Служебният защитник на осъденото лице в съдебно заседание пледира квалификации на деянията по чл. 354а, ал. 1 НК и чл. 355, ал. 2, вр. ал. 1 от Наказателен кодекс и постановяване изтърпяване на наложените наказания при общ режим с приспадане на изтърпяната част и задържането.

Осъденото лице се присъединява към защитника.

В последна дума моли за справедливост.

Софийски градски съд като взе предвид становището на страните и материалите по делото, намери за установено следното:

За да се произнесе по настоящото производство съставът на съда следва да вземе предвид както разпоредбите на вътрешното законодателство – чл.453 – чл.457 НПК, така и разпоредбите на Конвенцията за трансфер на осъдени лица, съставена в Страсбург на 21.03.1983г., ратифицирана от нашата страна и обнародвана в ДВ бр. 39/10.05.1994г., както и допълнителния протокол към нея, ратифициран със закон, приет на 28.01.2004г., в сила за Република България от 01.07.2004г.

Г.С. С. е роден на ***** година в гр. Харманли, българин, български гражданин, неженен, осъждан, със средно образование, ЕГН *****,

адрес гр. *****

С присъда Спк.№ 5/21 от 05.04.2021 година на Висш съд-Пирот, Република Сърбия, българският гражданин Г.С. С., ЕГН ***** е признат за виновен и осъден на три години „лишаване от свобода” за извършено престъпление по чл.246, ал. 1, вр. чл. 33 от Наказателен кодекс на Република Сърбия, както и е признат за виновен и осъден на три месеца „лишаване от свобода” за извършено престъпление по чл.248 от Наказателен кодекс на Република Сърбия.

В съдебния акт по отношение на първото престъпление е прието, че осъденият С. вечерта на 08.11.2020 година, на граничния пункт „Градина” край Димитровград, на изхода от Република Сърбия, във вменяемо състояние, с умисъл, по предварителна уговорка с Н.Г.Д., неупълномощено са пренасяли и държали с цел продажба вещества, които са обявени за упойващи дроги, голямо количество лекарства, 47 кутии лекарството „Ривотрил-клоназепам“, в оригинална опаковка, производство на „Г.“ А.Д. Белград, с по 60 броя таблетки, с общо количество 2820 броя таблетки, които се намират в Списъка на психоактивните контролирани вещества от Правилника за определяне на Списъка на психоактивните контролирани вещества (Държавен вестник на Република Сърбия № 38/19 от 31.05.2019 година), като преди това е купил 94 кутийки от лекарството „Ривотрил-клоназепам“, с по 30 броя таблетки, които е преопаковал в пътническото превозно средство марка „Mazda Pгетасу“, с български регистрационни номера *****, в което го е чакал Г.С. С., слагайки ги в 47 кутии по 60 бройки таблетки и които след преопаковането е скрил в колата и то 23 кутии под седалката до шофьора и 24 кутии в кухнята зад жабката, която се намира пред седалката до шофьора, на която е седял, докато колата е била управлявана от Г.С. С., който е трябвал да получи възнаграждение 200 евро за услугата за шофирането, като тези лекарства са намерени и иззети от полицейските служители при опита им да излязат от Република Сърбия, при което са осъзнавали противозаконността на своите деяния, но въпреки това са желали да ги извършат. С посоченото С. е прието, че е извършил престъпление- неупълномощено производство и разпространение на упойващи дроги в съизвършителство по член 246, алинея 1 във връзка с член 33 от Наказателния кодекс.

По отношение на второто престъпление компетентният съд е постановил, че осъденият С. през деня на 07.11.2020 година, в 14:05 часа, във вменяемо състояние, с умисъл, по време на епидемията от опасната инфекциозна болест „Covid-19“, причинена от вируса SARS-CoV-2, не е постъпил съгласно Наредбата на правителството на Република Сърбия за обявяването на болестта „Covid-19“, причинена от вируса SARS-CoV-2, (Държавен вестник на Република Сърбия № 23/20, № 24/20, № 27/20, № 30/20, № 32/20, № 35/20, № 37/20, № 38/20, № 39/20, № 43/20, № 45/20, № 48/20, № 49/20, № 59/20, № 60/20, № 66/20, № 67/20, № 72/20, № 73/20, № 75/20, № 76/20, № 84/20, № 98/20, № 100/20, № 106/20, № 107/20, № 108/20 и № 116/20) и Инструкцията за прилагане на Наредбата за обявяване на болестта „Covid-

19“, причинена от вируса SARS-CoV-2, за заразна болест, в частта за ограничаването на влизането на лица в Република Сърбия (Държавен вестник на Република Сърбия № 108/20 и № 116/20), с които се определят мерки за нейното потискане или предотвратяване, като е влязъл в Република Сърбия през Граничния контролно-пропускателен пункт „Градина“ край Димитровград, с пътническо превозно средство марка „Mazda Ргетасу“, с български регистрационни номера *****, собственост на майката на Господинов, който се е возил на седалката до шофьора, докато превозното средство е управлявано от Г.С. С., така че при влизането в Република Сърбия, противно на точка 4, член 1 от Наредбата, с която се предвижда, че с цел защита срещу внасянето на инфекциозни болести на територията на Република Сърбия, лица идващи в Република Сърбия, от страни с неблагоприятна епидемиологична ситуация, имат право да влизат в Република Сърбия, ако имат отрицателен TR-PCR тест за наличие на вирус SARS-CoV-2, не по-стар от 48 часа, издаден от референтна лаборатория на страната, от която те идват и съответно влизат в Република Сърбия, че страните с неблагоприятна епидемиологична ситуация, посочена в параграф 1 от тази точка, лицата на които се прилагат условията и лицата, за които условията, посочени в параграф 1 от тази точка, не се прилагат, което е определено с акт на министъра, отговарящ за здравеопазването, и че Инструкцията със списъка на страните с неблагоприятна епидемиологична ситуация, а именно: Република Северна Македония, Република България, Румъния и Република Хърватия и че лица, идващи от тези страни, имат право да влизат в Република Сърбия при условие, че имат отрицателен тест TR-PCR за наличие на вирус SARS-CoV-2, издаден от референтна лаборатория на страната, от която идват, не по-стар от 48 часа от датата на издаване, като при влизането в Република Сърбия не е имал отрицателен тест TR-PCR за наличие на вирус SARS-CoV-2, не по-стар от 48 часа от датата на издаване, а е заявил, че са в транзит през Република Сърбия и че пътуват за Австрия, знаейки че чужденците в транзит не подлежат на задължението да притежават TR-PCR тест, въпреки че не е имал такова намерение и не е напуснал територията на Република Сърбия, като на 07. и 08. ноември 2020 година е пребивавал в Пирот, при което е осъзнавал противозаконността на своето деяние, но въпреки това е желал да го извърши, деяние, с което съдът в Република Сърбия е постановил, че е извършил наказателно деяние неспазване на здравните разпоредби по време на епидемията по член 248 от Наказателния кодекс на Република Сърбия. Българският гражданин е бил задържан под стража от 09.11.2020 година, а на 03.06.2021 г. е започнало изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“, като изтичането на наказанието е предвидено за 03.06.2021 година.

Отчитайки съставомерните елементи на престъпната дейност, описани в присъдата, чието признаване и изпълнение на територията на Република България се претендира, настоящият съдебен състав намира, че по отношение на първото престъпление са налице основанията за

квалифицирането му като престъпление по смисъла на чл.242, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от Наказателен кодекс на Република България.

От описателната част на приетата за изпълнение присъда и изложение на обстоятелствата, при които е осъществено престъпното посегателство се установява, че лицето в съучастие като извършител с друг български гражданин, на граничния пункт „Градина“ край Димитровград, на изхода от Република Сърбия, при опита им да излязат от Република Сърбия е държало 47 кутии от лекарството „Ривотрил-клоназепам“, в оригинална опаковка, производство на „Г.“ А.Д. Белград, с по 60 броя таблетки, с общо количество 2820 броя таблетки, което вещество се явява рисково наркотично вещество, съобразно националния ни закон, като деянието съставлява опит да бъде пренесено без надлежно разрешение през граница на страна рисково наркотично вещество, като опитът е останал недовършен, поради намесата и установяване на наркотичното вещество от граничните полицейски власти. Именно и по тези съображения дейността следва да се квалифицира по посочения текст от българския наказателен закон, а не като престъпление по смисъла на чл. 354а, ал. 1 НК.

Отчитайки другото престъпление, за което лицето е било осъдено от гледна точка на проявлението му в обективната действителност, съобразно описаната дейност, то същото се изразява в нарушаване на наредба и мерки, издадени против разпространяване на заразна болест по хората- „Covid-19“, причинена от вируса SARS-CoV-2, по време на епидемия, като същото съответства на състав на престъпление по смисъла на чл. 355, ал. 2, вр. ал. 1 от Наказателен кодекс на Република България.

По отношение на първото престъпление на българския гражданин е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три години, като санкцията на чл. 242, ал. 2 НК предвижда наказание от 3 до 15 години лишаване от свобода и глоба от десет до сто хиляди лева.

В този смисъл наложеното от компетентния сръбски съд наказание лишаване от свобода съответства на допустимото от българското законодателство наказание и не се налага редукция по чл. 457, ал. 4 НПК.

Съобразявайки съответстващите разпоредби от ЗИНЗС съдебният състав прецени, че първоначалният режим за изтърпяване на наложеното спрямо С. наказание следва да бъде общ – на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС.

По отношение на второто престъпление на българския гражданин е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца лишаване от свобода, като санкцията на чл. 355, ал. 2 НК предвижда наказание лишаване от свобода до пет години и глоба от десет до петнадесет хиляди лева.

В този смисъл наложеното от компетентния сръбски съд наказание лишаване от свобода съответства на допустимото от българското законодателство наказание и не се налага редукция по чл. 457, ал. 4 НПК.

Съобразявайки съответстващите разпоредби от ЗИНЗС съдебният състав

прецени, че първоначалният режим за изтърпяване на наложеното спрямо С. наказание следва да бъде общ – на основание чл. 57, ал.1, т. 3 ЗИНЗС.

На основание чл.457, ал.5 НПК следва да бъде приспаднато предварителното задържане на осъдения Г.С. С. в Република Сърбия, считано от 09.11.2020 година до 02.06.2021 г., както и изтърпяната част на наложеното наказание, считано от 03.06.2021 г. до влизане на определението в сила.

Така мотивиран съдът постанови своето определение.